

Posudek vedoucího práce na bakalářskou práci Vanesy Daniely Huruglicové „Od § 257 až na galerijní zdi. Aneb graffiti umělci v bodě zlomu illegality.“. Praha, Fakulta humanitních studií UK 2024, 37 s. + 3 s. příloh

Vanesa Daniela Huruglicová si ve své bakalářské práci klade za cíl porozumět tomu, „jakým způsobem vybraní graffiti umělci propojují svou subkulturní kariéru s kariérou „konvenční“ a jakým způsobem přitom legitimizují svou autenticitu“. Práce je teoreticky ukotvena v diskurzu subkulturních studií a své závěry čerpá z empirického výzkumu realizovaného formou polostrukturovaných interview.

Teoreticky práce vychází zejména z klasické studie Nancy Macdonaldové o americkém a britském graffiti, dále ze subkulturních teorií autenticity Rosse Haenflera a Sarah Thornton a z konceptu subkulturní kariéry (který ovšem chybně připisuje také Sarah Thornton). Vedle nich pojednává otázku i/legality graffiti a jejího významu pro graffiti subkulturu a s ním spojený problém jeho komodifikace. V souhrnu poskytuje teoretická část následnému empirickému šetření dostačující teoretický rámec, nicméně ne vždy se jí daří jednotlivé koncepty propojit, aby představovaly ucelený výklad (např. podkapitola Subkultura na s. 6 či podkapitola Tagy ke slávě na s. 9 trochu „visí ve vzduchu“). V textu naopak chybí vymezení konceptu subkulturní ideologie, s nímž operuje v rámci výzkumných otázek (s. 13). Zároveň by také bylo vhodné neopírat práci téměř výhradně o studii Macdonaldové, ale více využít i další odkazovanou literaturu (Ross, Avramidis a Tsilimpounidi, Lachman).

Po stránce metodologické je práce založená na 10 polostrukturovaných rozhovorech s pražskými *writery*, kterým se skrze subkulturní kapitál nabytý v graffiti subkultuře podařilo ustanovit „konvenční“ kariéru v rámci dominantní společnosti. Velikost vzorku je na bakalářskou práci dostačující, přičemž oceňuji, že se autorce podařilo získat přístup k aktérům, kteří mohli reflektovat vlastní zkušenost s komodifikací graffiti. Popis metodologie výzkumu je v podstatě standardní, snad jen s výjimkou analytických postupů, které jsou zpracovány spíše minimalisticky. Škoda také absence větší reflexivity týkající se důsledků metodologických voleb a celého procesu výzkumu.

Jádro práce představují výsledky empirického šetření rozdělené do dvou podkapitol, které zrcadlí položené výzkumné otázky. V první z nich autorka úspěšně identifikuje faktory, které aktéři reflektují jako významné pro rozhodnutí propojit subkulturní a „konvenční“ kariéru. V této části také vhodně užívá výroky informátorů k doložení svých vlastních tvrzení. Bohužel stejně se již práci nedařilo v druhé podkapitole věnované strategiím legitimizace autenticity, která namísto snahy o interpretaci a nalezení potenciálních průniků spíše jen opakuje tvrzení informátorů. Nedaří se jí ani významněji propojit empirická zjištění s teorií, ačkoliv ji nelze upřít jistou snahu. Tyto nedostatky částečně vyvažuje závěr, ve kterém se autorce podařilo trefně shrnout svá zjištění nad rámec výpovědí jednotlivých informátorů, ovšem ani zde není teorie více využita.

Problémy se prací nevyhnuly ani po stránce formální. Překlepy, které nalezneme zejména ve jménech (např. „Thorntonová“, s. 10; „Macdonaldové“, s. 3; či „Bansky“, s. 8), se naštěstí objevují v únosné míře. Více problémů je s poznámkovým aparátem. Kromě již zmiňovaného chybně připsaného konceptu subkulturní kariéry nalezneme v textu i pasáže, které zdroj postrádají (např. výrok náměstka generálního ředitele ČD na s. 4), odkazovanou práci, která chybí v bibliografii (Adamcová 2023, s. 5), i práci uvedenou v bibliografii, na niž text neodkazuje (Kurlansky, Naar a Mailer 1974, s. 36). Ačkoliv lze tyto nedostatky přičíst nepozornosti a můžeme pro ně mít pochopení, významně snižují „řemeslnou“ kvalitu práce. Formální nedostatky se

nevyhnuly ani obrazové příloze, která je sice skrze poznámkový aparát propojena s výkladem a není tudíž pouhým přívěskem, ale zcela postrádá popisky včetně zdrojů.

Jak je patrné z výše uvedeného, práce není bez nedostatků, ať již obsahového či formálního charakteru. Přesto se domnívám, že splňuje požadavky kladené na bakalářskou práci a přináší některá zajímavá zjištění. Doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnocení **dobře**.

V Praze 29. 1. 2024

Mgr. Martin Heřmanský, Ph.D.